

SYLABUS PRZEDMIOTU /MODUŁU KSZTAŁCENIA

Elementy składowe sylabusu	Opis
Nazwa przedmiotu/modułu	<i>Strategie dramaturgiczne w teatrze XX wieku</i>
Kod przedmiotu	<i>PKR55</i>
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	<i>Wydział Sztuki Lalkarskiej</i>
Kierunek	<i>Reżyseria</i>
Forma studiów (Stopień)	<i>Jednolite magisterskie</i>
Tryb	<i>Stacjonarne</i>
Profil kształcenia	<i>Praktyczny</i>
Prowadzący	<i>mgr Mateusz Żurawski</i>
Kontakt	<i>caivalcat@gmail.com</i>
Status przedmiotu	<i>Kierunkowy</i>
Typ przedmiotu	<i>Obowiązkowy</i>
Rok studiów	<i>III</i>
Semestr	<i>V, VI</i>
Forma prowadzenia zajęć	<i>ćwiczenia audytoryjne (analiza tekstów z dyskusją) z elementami wykładu</i>
Wymagania wstępne (warunki	<i>Zaliczone poprzednie semestry studiów</i>

uczestnictwa)	
Cele przedmiotu/ modułu	<i>Kurs ma na celu zaprezentowanie różnych strategii dramaturgicznych na przykładzie utworów dramatycznych i scenariuszy przedstawień teatralnych wybranych twórców polskich i europejskich XX wieku.</i>
Treści kształcenia	<i>Studenci poznają wybrane współczesne teksty teatralne, których autorzy, wychodząc od formy dramatu typowego dla dziewiętnastowiecznego teatru mieszczańskiego, na różne sposoby próbują podważać i rozbijać jego struktury. Analizując i interpretując zarówno utwory dramatyczne, jak i scenariusze przedstawień, umiejscawiając je w szerszym kulturowym kontekście, studenci uczą się odczytywać wpisany w tekst projekt widowiska teatralnego, wskazówki dotyczące inscenizacji, reżyserii, aktorstwa etc.</i>
Efekty kształcenia	W zakresie wiedzy (W) student: – jest wyposażony w rzetelne podstawy ogólnej wiedzy humanistycznej, ze szczególnym uwzględnieniem wiedzy z zakresu historii teatru i dramatu (polskiej i europejskiej) w wieku XX (RW 2); – zna i rozumie najważniejsze koncepcje i kierunki rozwoju dwudziestowiecznej dramaturgii i ma podstawową orientację w twórczości ich przedstawicieli (RW 4); – wykazuje dogłębną znajomość stylów i kierunków rozwoju awangardy i neoawangardy, a także orientuje się w ich echach obecnych we współczesnej kulturze i sztuce (RW 11); W zakresie umiejętności (U) student: – rozumie istotę konstrukcji tekstu dramatycznego i potrafi samodzielnie oceniać możliwości jego adaptacji na potrzeby teatru (RU 2); – umie swobodnie wypowiadać się (ustnie) na temat tekstów dramatycznych i sposobów ich scenicznej realizacji (RU 14); W zakresie kompetencji społecznych (K) student: – jest zdolny do samodzielnej analizy i interpretacji tekstu dramatycznego; potrafi wyszukiwać i weryfikować niezbędne w tym celu informacje (RK 1); – jest zdolny do efektywnego wykorzystywania intuicji i wyobraźni podczas oceny możliwości scenicznych tekstu dramatycznego (RK 2).
Forma zaliczenia przedmiotu	V sem. - Zaliczenie z oceną VI sem. - Egzamin

Sposoby weryfikacji	– semestr V - aktywność na zajęciach, przygotowanie prezentacji ustnej; – semestr VI - egzamin ustny
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	V sem – 30 godz VI sem – 30 godz
Liczba punktów ECTS	2 pkt
Język wykładowy	<i>polski</i>
Wykaz literatury podstawowej	1. <i>Umberto Boccioni, Zielone śliwki, Decio Cinti, Prezent, Filippo Tommaso Marinetti: Areszt, Przeciw neutralizmowi; Walter Hasenclaver, Ludzie; Tristan Tzara, Serce na gaz;</i> 2. <i>Stanisław Ignacy Witkiewicz: Oni, Młot, Szalona lokomotywa;</i> 3. <i>Bertolt Brecht: Opera za trzy grosze, Marka Courage i jej dzieci;</i> 4. <i>Samuel Beckett: Czekając na Godota, Końcówka, Radosne dni;</i> 5. <i>Witold Gombrowicz: Operetka, Ślub;</i> 6. <i>Jean Genet: Pokojówki, Balkon;</i> 7. <i>Tadeusz Kantor, Wielopole, Wielopole;</i> 8. <i>Heiner Müller: HamletMaszyna, Kwartet;</i> 9. <i>Werner Schwab: Prezydentki, Czarujący korowód...;</i> 10. <i>Sarah Kane: Miłość Fedry, Łaknąć.</i> * lista lektur może ulec zmianie w wyniku rozmów ze studentami
Wykaz literatury uzupełniającej	1. <i>John Louis Styan, Współczesny dramat w teorii i scenicznej praktyce, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław 1995.</i>
Uwagi	-